

Трибуна Хлібороба

Видається з 5 березня 1932 року

№ 19 (9230) СУБОТА, 7 ТРАВНЯ 2016 РОКУ

Цей День Перемоги ВЕЛИКИЙ!

ОФІЦІЙНЕ

Анатолій ДУПА – новий очільник РДА

Розпорядженням Президента України Петра Порошенка №192/2016-рп від 29 квітня 2016 року головою Талалаївської районної державної адміністрації Чернігівської області призначено **ДУПУ Анатолія Петровича**. 6 травня відбулося офіційне представлення голови районної державної адміністрації Анатолія Дупи активу району. Новопризначеного очільника району представив перший заступник голови обласної державної адміністрації Леонід Сахневич.

Детальніше про це — в наступному номері.

ПОДЯКИ ВETERANAM

«За мужність і само-відданість у роки війни та з нагоди Дня пам'яті та примирення і Дня Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні» Подякою голови облдержадміністрації нагороджені ветерани війни:

Іван Олексійович ЯКО-ВЕНКО із Талалаївки
Іван Іларіонович ДЯ-ЧЕНКО із Красного Колядина.

ДОРОГІ ВETERANИ! ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ ТАЛАЛАЇВЩИНИ!

71 рік відділяє нас від незабутньої дати в історії людства, коли закінчилась одна з найбільших, найжорстокіших війн минулого століття, яка покалічила, зруйнувала мільйони доль, забрала мільйони життів, знищила сотні тисяч міст і сіл. Сьогодні ми схилиємо голови перед тими, хто загинув у цій страшній війні і віддаємо шану тим, хто всупереч всім обставинам з честю пройшов пекельні випробування війною і вийшов з неї переможцем.

Нелегкі випробування випали на покоління, яке винесло всі тяготи війни. Ми повинні пам'ятати, що саме на це покоління випали страшні випробування і голодомором, і колективізацією, і репресіями. Але саме вони були і залишаються прикладами служіння рідній державі.

Своїми помислами, прагненнями і добрими справами ми маємо зміцнювати дорогоцінний мир на рідній землі, будувати свій дім — вільну і багату Україну. Вітаємо всіх зі святом і бажаємо міцного здоров'я, миру, добробуту, щастя в родині та благополуччя.

Анатолій ДУПА, голова райдержадміністрації. **Юрій ДЗЮБАН,** голова районної ради.

ГЕРОЇ СЬОГОДЕННЯ

«Любов к Отчизні де героїзм, там сила врага не устоїть, там гурдь сильніша од гармат».

Іван Котляревський.

Микола Охріменко із Талалаївки ніколи не мріяв про військові подвиги. Саме про таких, як він, можна сказати «доля вибрала нас...» Не задумувався, не ховався, не вишукував причин, щоб не піти на війну, яку майже два роки величають незрозумілою простим людям аббревіатурою АТО. Призивався восени 2014-го, чесно відслужив рік, повернувся живим і здо-

III ступеня. Богу дякувати, ця нагорода прийшла до свого героя живого і неушкодженого, а привіз її кулеметнику Миколі Охріменку сам комбат підполковник Віталій Баранов разом із взводним Ігорем Євхименком — вони із Києва. Приїхав із ними і Миколин «брат» Олександр Макієнко із Борзни, якому кілька днів тому також вручили Орден «За мужність». Квіти, оплески, скупі чоловічі слова вдячності. Вітали героя керівники району, вчорашні командири. Погодьтеся, далеко не до кожного рядового приїде в гості

ДОРОГІ ВETERANИ! ШАНОВНІ УКРАЇНЦІ!

Прийміть мої щирі вітання зі святом Перемоги! Це — день звільнення рідної землі від загарбників та окупантів. Це день, коли ми гостріше, аніж завжди, усвідомлюємо справжню цінність Миру, Свободи та Незалежності.

Сьогодні для України День Перемоги має подвійну вагу. Адже у цей день ми традиційно згадуємо героїчний подвиг наших попередників. Їхнє самозречення в ім'я Батьківщини та усіх нас, хто народився вже після переможного 1945-го.

Але водночас День Перемоги є і символічною датою, яка засвідчує неминучість поразки будь-якого окупанта, що покладе оком на українську землю. Переможе 9 травня надихає нас усіх, надає нам сили на надії на свою Перемогу над підступним, підлим ворогом.

Я вірю, що український народ є нездоланим. Знаю, що сучасні захисники України із гідністю і честю піднімають і несуть свої прапори. І я впевнений, що ці прапори вже невдовзі стануть знаменами Великої Української Перемоги. Вітаю усіх зі святом Перемоги! Історичної та майбутньої! Україна переможе!

Народний депутат України Валерій ДАВИДЕНКО.

тримувала вогнем захисників Донецького аеропорту. Найтяжчими були три доби, коли бої не припинялися. 19 січня цей екіпаж утримував один із терміналів. БТР був підбитий. Хлопці вибралися із зони воєнної розташування батальйону, потім вернулися і, ризикуючи, забрали із пошкодженої бойової техніки обладнання, необхідне для іншої машини, і вже на другому БТРі знову зайняли оборону терміналу. Тими днями, крім диму від бою, була погана видимість місцевості ще і через туман. Всього за кілька десятків метрів від ворога хлопці „затили“ з кулемета у відповідь на його вогонь. Коли заклинило башту, Сашко вибрався на броню і вручну наводив дуло кулемета, а Микола „строчив“... ось такі наші хлопці, наші герої...»

Вони ж обидва, неговіркі, скромні, мовчаві, не в кіно ж пішли, а на війну, значить, воювали. Певно, обидва у сорочці народилися, адже після аеропорту ще був майже рік війни: Опітне, Водяне, Піски. І хоч бракує для цих спогадів слів, із їхніх душ вже ніколи не викоренити цю війну.

Комбат розповідає, що Сашко по-дитячому соромився одягнути свою нагороду, Коля також ніяковів від почестей і ледь погодився на це фото, мовляв, ми ж не за орденами і медалями на війну ходили. От якби закінчилася війна, для кожного, хто боронив Україну, це була б найвища нагорода, найбільша радість.

**Текст і фото
Олександри ГОСТОЇ.**

БОЙОВИМ НАГОРОДЖЕНИЙ ОРДЕНOM

ровим додому, знову пішов на роботу в капремонт. Як і більшість простих чоловіків-трудяг, Микола скупо розказує про війну на сході, мовчав, воював, як усі і все — що можна розказати про війну... Війна — і є війна.

Та одного квітневого дня до Миколи завітала його бойові друзі, щоб вручити йому бойову нагороду Орден «За мужність»

ОРДЕНOM

підполковник. Із ним і поспілкувалася після урочистостей. «Я особисто прослідковував „шлях“ Миколиного ордена. Мені, як командир, дуже хотілося особисто привезти ці державні нагороди і Сашкові, і Колі, — розповідає підполковник Віталій Баранов. — У нашому 80-му аеромобільному батальйоні було чимало хлопців із Чернігівщини. Скажу відверто, більшість із них були найнадійнішими, найхоробішими. Там ніхто не вів мову про патріотизм, любов до України хлопці висловлювали своїми вчинками. Коля і Сашко — екіпаж БТРа, здавалося б, зовсім різні і за віком (Колі під 40, а Сашкові лише 25), і за статурою, і за складом характеру, але сприймалися побратимами як одне ціле — екіпаж. У січні 2015-го наша бригада під-

Юрій ВЕЛИЧКО,
селищний голова.

Посміхається ранок травневий, трепет спогадів, потиск долонь... У спльозинках непрохано-щедрих знов виблискує вічний вогонь... Біля братських могил не рідшає стрій, кличе Вічний вогонь плин років не порушить. Так було, так є і так буде, доки житимуть на цій землі нащадки тих, хто здобув велику перемогу! Від усієї душі поздоровляємо зі святом Перемоги наших ветеранів і всіх жителів району, земляків! Бажаємо мирного неба, ясного сонця, здоров'я та щастя!

**Партійна організація політичної партії «НАШ КРАЙ»,
депутатська фракція у районній раді.**

Миру, благополуччя і щастя Вам, дорогі творці достатку та добра. Від імені виконавчого комітету районної організації Української Аграрної партії щиро вітаю однопартійців, всіх прихильників Аграрної партії та від їх імені вклоняюсь перед захисниками нашої Вітчизни — учасниками всіх збройних конфліктів, перед пам'яттю загиблих у борні з ворогом.

А тим, хто думкою й серцем пов'язаний з роботою на землі, хто творить невтомною працею власний і загальнодержавний достаток — миру, добра та простого людського щастя на своїй благословенній землі.

Володимир ЛУКАШ,
голова районної організації Української Аграрної партії.

У СВІТЛИЙ день 9 травня свій ювілейний день народження відзначає голова районної ради **Юрій Володимирович ДЗЮБАН**. Його щира душа і гаряче серце віддані рідному краю. Рідне село Українське, де виростав, робив перші самостійні кроки, потім агрономував, очолював господарство у Поповичці, працював головою райдержадміністрації, нині — головою районної ради. Завжди і всюди у нього вистачає життєвої енергії, добродіяльності, людяності. Нехай же буде так ще довго і довго у Вашому житті, за добрі справи хай шанують люди, а доля зводить із добрими людьми. З роси і з води Вам, шановний!

**З повагою Талалаївська районна державна
адміністрація.**

ЙОГО перший у житті травень був мирним. Юрій Володимирович народився через 11 років по війні якраз у день, коли затьохкали не кулі — солов'ї на вишнях, співаючи пісню Перемоги і миру. І вже 60 таких травнів, осяяних вічним вогнем Дня Перемоги, сплило в житті голови районної ради **Юрія Володимировича ДЗЮБАНА**. Радгоспний агроном, керуючий відділком, секретар парткому, голова колгоспу, керівник району — життєві сторінки ювіляра. Багато рядків на них присвячені ним нашій Поповичці, де очолював господарство, жив і живе нині. Хай множаться Ваші літа, Юрію Володимировичу, хай життя Ваше пісню буде, а тієї пісні про «День Перемоги» і «Віденський вальс» не буде кінця.

ВИКОНКОМ Поповичківської сільської ради.

Шановні земляки! Запрошуємо разом вшанувати ДЕНЬ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ НАД НАЦИЗМОМ у Другій світовій війні! **8 травня об 11-й** — Панахида за жертвами Другої світової війни, молебень за мир та злагоду в Україні, за захисників Вітчизни у храмі Святої Варвари. **9 травня о 9-й год.** — мітинг-реквієм біля Меморіалу Слави.

ОРГКОМІТЕТ.

ПОГОДА

	Неділя 8.05		Понеділок 9.05		Вівторок 10.05		Середа 11.05		Четвер 12.05		П'ятниця 13.05		Субота 14.05	
Хмарність, опад														
Температура повітря, °C	+11	+18	+11	+21	+12	+23	+12	+20	+12	+20	+13	+20	+14	+18
Фаза Місяця														
	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Перша чверть	Перша чверть	Перша чверть	Перша чверть	Перша чверть	Перша чверть

За даними <http://sinoptik.ua>

НЕЗАБУТНЄ

ТЕПЛО ДВЕРНОЇ КЛЯМКИ

ЩОДНЯ проїжджаю повз невелику хатину посеред нашої вулиці, яка порожніми вікнами благально заглядає в очі перехожим, наче запрошує: зайді, мовляв, торкнися холодної клямки дверей, хоч відчую тепло людської долоні. Тут жив дід Максим, теплилось життя в його вицвілих за довге життя очах, які з року в рік на 9 Травня виглядали чи то не Іван його іде від вокзалу. Не було такого року, щоб син не приїздив на День Перемоги. І навіть, коли діда Максима не стало, Іван Максимович, сам фронтовик, рік у рік, День у День літав і їздив з далекого Благовещенська на свою Пролетарську вулицю в Талалаївці, до рідної хати, до своїх земляків і друзів, обов'язково виступав на мітингах з нагоди Дня Перемоги. Дверна клямка цілий рік берегла тепло його долоні і чекала: ось-ось візьметься за неї Іванова рука. Востаннє перед ним зайнялися радістю вікна хатини у травні 2013-го. Після того Іван Максимович Сердюк у Талалайку не приїжджав — його здоров'я такий далекий переліт вже не витримувало, а кілька місяців тому наш земляк полетів у свій вічний політ. Чекає хата хазяїна, і стара, як світ, верба виглядає товстелезним окоренком на вулиці: чи то, бува, не Іван іде від вокзалу...

А він в You Tube перед камерою записує на відео розповідь про обпалену війною фронтову юність:

— Коли почалась війна, щойно вступивши в комсомол, турбувався, що таким, як я, цієї війни не дістанеться, а її випало нам по вільці. Довелось прожити рівно два роки в окупації, бачити всі звірства, які приніс нам фашизм. Певний час після визволення прослужив у піхоті кулеметником. Під Києвом отримав поранення, пройшов три госпіталі (Харків, Вологда, Северодвінськ). Після видужання потрапив уже не в піхоту, а в артилерію під станцію Малосельська в Карелії. Там опинився в сім'ї колишніх моряків і від її глави Василя Івановича Семенця вперше почує команду «полундра!» Особливо запам'ятався важкий момент на Карельському фронті у червні 1944-го. Наш 727 артполк у складі 176 стрілецької дивізії перейшов у наступ проти фінських угруповань. Звільнивши селище Порохосозеро на правому березі річки Суна, отримали команду перейти кордон і заглубитися на територію Фінляндії. До кордону — 30 км бездоріжжя, боліт. Щоб тягнути в таких умовах 76-міліметрові гармати, потрібно було 6 коней, ще й самим бійцям упрягатися. Довелось пиляти колоди, вкладаючи одна повз одну, закріплюючи. Це неабияк розлютило фінів, котрі мобілізували всі сили, щоб вигнати нас із своєї території, на яку ми заглубились на 5–7 км.

Війська Маннергейма витіснили нас до кордону, артполк і всі піхотні полки окремо оточили. Страшна бійня тривала із середини червня до 10 серпня 44-го. У нас вийшли всі боеприпаси, продукти, медикаменти. Ворог методично обстрілював позиції з різних сторін, стріляли бризантними снарядами, які розривалися вгорі і осколками знищували все живе на землі. Наші ряди танули з кожною годиною, загублених хоронили тут же. Допікав голод. Одесит Поставський підходив до коней і якщо ті не подавали ознак життя, відрізає шматки від них і варив у казані. Без солі, без приправ, конину не можна було їсти. Але їли — голод не тітка. Загинули мої товариші Олексій Мухін із Краснодари, саратовець Думановський, а Петро Юхимович Дуда, Семенець і я у тій страшній бійні вижили. По війні ми кілька разів зустрічалися. Після кровопролитних боїв на Карельському фронті нашу частину дозброїли новими гарматами, технікою, поповнили живою силою і направили на 3-й Білоруський фронт. Знову бої, наступ, втрати бойових побратимів і така жаждана Перемога, яку зустріли ми під Кенігсбергом у пам'ятному 45-му...

Це відео автора О. В. Семенця (певно, близький родич Сердюкового бойового друга) датоване 2 травня 2012 року. Відразу після його запису Іван Максимович приїздив у Талалайку, потім наступного року ще раз — востаннє. І зараз бачиться мені, як іде він, весь в орденнах і медалях, від вокзалу по рідній Пролетарській до отчої хати або на сусідню вулицю до родичів Кондратенків чи у Нинове до брата Анатолія Михайловича; і будить пам'ять і щось таке лоскотливе в душі, що аж слюза на очі, його бадьорий голос на мітингу перемоги. І хочеться, так хочеться мені підійти до тієї хатини, торкнутися холодного металу дверної клямки і відчувати на ній тепло Іванової руки...

О. ЛІПІН.

ДВА МОЇ БАТЬКИ
або Листи із фронту, старий патефон і пісні про перемогу

Серед безлічі свят, які ми відзначаємо протягом року, це, безсумнівно, найсвятініше і найшанованіше в народі. День Перемоги. День, який порохом пропах. Для сучасної молоді він уже мало про що говорить, але ще живі свідки і учасники тих грізних років і жива пам'ять про те, як «майскими короткими ночами, оттремев, закончились бои», яку свято бережуть діти, онуки й правнуки солдатів 45-го.

Вони з нами завжди, а сьогодні — особливо. Син згадає батька, онук — діда, правнук — прадіда. А я в цей день знову і знову згадую загубленого на кривавих дорогах Другої світової мого тата Григорія Андрійовича Ковальова і фронтовика-вітчима Миколу Ілліча Горбаня з Довгалівки.

Мені було п'ять років, коли у нашу сім'ю прийшов другий батько Микола Іллч Горбань. Він приніс із собою патефон і заїжджені скрипучі платівки. Мені дозволили крутити ці платівки і слухати пісні; крутила-крутила і зламала в патефоні «завод». Прийшов батько з роботи — до патефона, а той не працює. Тоді лагідно глянув на мене і каже мамі: «У нашого патефона дуже голівка заболіла». З тих пісень я найбільше, як розповідала потім мама, співала: «Но память навек сберегла, какая у нас в сорок пятом Большая Победа была». Співала, не розуміючи сенсу слів. Сьогоднішні діти співають інших пісень, у них інші життєві виміри, і це нормально.

У нас є сімейні реліквії. Це фронтові листи, фотографії та медалі мого тата Григорія Андрійовича Ковальова і фотографії, ордени і медалі другого тата Миколи Ілліча Горбаня. Спочатку все це зберігалось у мамі, потім у мене, а тепер у сина — це йому заповідав дідусь.

Доля розпорядилась так, що мій тато Григорій Андрійович ніколи не бачив мене, а я — його. Але йдучи

на фронт навесні 1944-го, він знав про майбутнє поповнення в родині і просив маму, щоб, якщо народиться донька, назвала Ольгою або Тамарою. Мама не виконала його прохання і назвала мене Лідією. Тато ще був живий, воював у Польщі і коли отримав звістку від мамі про моє народження, на аркуші з якоїсь польської книги написав: «Ліда — це найгарніше в усьому світі ім'я, тому що це ім'я моєї донечки». Я народилася в серпні 1944-го, а тато залишився назавжди на полі бою в тому ж далекому 44-му, в листопаді. Командир його роти Сергій Бобровников, тато був старшиною роти розвідки, писав мамі: «Ваш муж и отец погиб героической смертью во время боевой операции, накрыв собой мину, спасая отход товарищей вблизи села Скубянка Пултовского повета Варшавского воеводства вблизи г. Варшава».

Не всі татові листи збереглися, на деяких із них я, маленька, малювала синім і коричневим олівцями (інших тоді у нас не було). Ці олівці подарував мені другий батько, який всі роки був рідним. З маминих розповідей, мій татусь Григорій Андрійович у листах із фронту завжди цікавився про нас, а про нього просив не турбуватися, жодного разу не поскаржився на труднощі. Писав мамі: «Ягідка моя ненаглядна Настенька, про мене не турбуйся. Бережи своє здоров'я і намагайся поліпшити годувати Лідочку, мою найкрасивішу донечку». В його словах завжди звучала впевненість у Перемозі і швидкої зустрічі з нами. І тоді, він писав, буду два дні дивитись, тільки дивитись, на найдорожчих моїх жіночку Настю і донечку Лідочку, а Тимофію Артемійовичу (моєму дідусеві — авт.) буду розповідати, через що я прийшов і що бачив.

Не судилось. Не зустрі-

лось я із живим татом. Але судилось мені 30 років тому, в уже далекому 1986-му, побувати на татовій могилі у Варшаві, що на вулиці Жвирки і Вігури. І що цікаво, цвинтар величезний, ні кінця йому, ні краю. У 1945-му мій хрещений дядько Миша, рідний татів брат, будучи у Варшаві, побував на місці поховання радянських воїнів. У ті далекі роки він писав мамі: «Обійшов кладовище вздовж і впоперек, шукав могилу Гриші, але так і не знайшов. А могил там, як на небі зірок».

А я знайшла. Коли піднялась сходами до поховань, то пішла ні прямо, ні ліворуч, а саме праворуч, не зупиняючись біля інших могил, не блукаючи, і підійшла до могили під номером 152 Ковальов Г. А., 1919–1944. Може, серце мені підказало, а може Всевишній взяв незримо мене за руку і привів до рідної людини. Так і зустрілася з татом через 42 роки після свого народження.

Миколу Ілліча Горбаня завжди називала татом. Він нас із сестрою (сестра його рідна з мамою донька) ніколи не образив. Якщо зробимо щось не так, завжди жартом обидеться, посміхнеться, примовкою, з добрими прикладами і мораллями. Микола Іллч із січня 41-го служив на Камчатці, а в 45-му на території Китаю воював проти Японії. У моїй пам'яті постають дивовижні тоді для мене слова Сихоте-Алінь, Уссурі, Малий Хінган, Харбін, півострів Ляодунь. Із 1949-го і практично до кінця своїх днів працював у рідному колгоспі «Шлях Ілліча», відійшов у вічність у 1991-му.

Колись я читала, що на Проводи, в День Пам'яті душі загублених і померлих повертаються в рідну домівку, і я вірю, що батьки мої, їх світлі душі будуть із нами. Тим більше, що Проводи цього року на День Перемоги...

ЛІДІЯ ЛЕЩЕНКО.

с. Довгалівка.

ВІДЛУННЯ

НАШ БІЛЬ, НАША ПАМ'ЯТЬ

З нагоди 30-річчя Чорнобильської трагедії в Сильченківській школі з учнями 1–4 класів і класним керівником Валентиною Іванівною Клименчук був проведений урок-реквієм «На Чорнобиль журавлі летіли». На захід запросили гостей, яких представила завідувача сільським будинком культури Галина Вікторівна Стопник. Це голова сільської ради Василь Петрович Покришка та учасники ліквідації аварії на ЧАЕС із Сильченкового Василь Пилипович Бовкун, Анатолій Олексійович Малій, Віктор Олексійович Синько, Валерій Дмитрович Ярмош. Сільський голова подякував учасникам аварії і їхнім сім'ям. Діти декламували вірші, співали пісні «Рідна земля», «Наша рідна Україна» під акомпанемент учителя музики Наталії Миколаївни Товкач. Хвилиною мовчання вшанували пам'ять загублених

пожежників Чорнобиля. Мультимедійну презентацію «Дзвони Чорнобиля» підготувала і провела Валентина Іванівна Климен-

чук. Сільським бібліотекарем була представлена виставка «Чорнобиль: трагедія, подвиг, пам'ять...» По закінченні заходу сіль-

ський голова вручив подарунки запрошеним гостям, а діти живі квіти.

Тетяна ЧЕМЕРИС,
сільський бібліотекар.

ДЕПУТАТ —
ЧОРНОБИЛЬЦЯМ

У день 30-х роковин Чорнобильської трагедії більшість із нас, ліквідаторів, прийшли до пам'ятного знака цим подіям, що у сквері, в центрі Талалайки. Слухаючи слова вдячності від керівників району, громадськості, ми подумки поверталися у ту чорну весну, що змінила життя кожного з нас. А потім хотілося по-

спілкуватися у своєму колі. Про це подбав наш народний депутат Валерій Давиденко, який замовив обід на 35 осіб. За відомим ми задали тих, кого втратили, поговорили про сьогоднішнє. За таку увагу вдячні нашому народному обранцю. **Анатолій ЗАВГОРОДНІЙ**, учасник ліквідації аварії на ЧАЕС.

І КВІТНЕ АЛЕЯ
ПАМ'ЯТІ

Всім добрим людям, які зробили свій внесок у спорудження алеї пам'яті, певно, приємно бачити, що вона завжди квітне. Тут часто відпочивають приїжджі, гуляють молоді мамми з дітками, словом, тут саме так, як ми із товаришами і мріяли. Цієї весни оздобити клумби

нам допомогла приватний підприємець Оксана Сенча, яка подарувала для алеї різні квіти. Ми їй щиро вдячні. Хочеться, щоб і люди, які тут бувають, знали про цю добротинність.

Олександр ШАГУНОВ,
заступник голови спілки ветеранів Афганістану.

● ВІЙСЬКО

СЛУЖБА ЗА КОНТРАКТОМ

Майже щодня ми чуємо тривожні повідомлення з неоголошеної війни на сході України — у безглуздому протистоянні гинуть наші хлопці, зазнають поранень, але не здаються, мужньо захищають інтереси держави, життя і спокій своїх рідних і близьких. Серед військово-вослужбовців Збройних Сил України — значна частина воїнів-контрактників, вже досвідчених, загартованих армійською службою чоловіків, і ще зовсім молодих, але по-справжньому відданих своїй країні хлопців, які усвідомлюючи всю важливість нинішньої ситуації на Донбасі, добровільно приходять до військоматів. Бажаючи служити за контрактом з часом стає все більше. Підписуючи контракт із Збройними Силами України, свідомі громадяни вважають службу в армії не лише за свої честь і обов'язок перед державою, а й бачать можливість отримати для себе престижну чоловічу роботу, яку знайти сьогодні досить важко. Бажаючи служити за контрактом стали активніше виявля-

ти і жителі нашого району. В минулому році на службу до війська відбули 3 контрактники — Віталій Кизим із Березівки, учасник бойових дій в зоні АТО, Володимир Лут із Талалаївки, Ярослав Шакин із Петькового. В цьому році список контрактників поповнили Сергій Хандога із Талалаївки, Николай Серіков із Сильченкового, Василь Чергинець із Корінецького. Сьогодні ставлення до воїнів-контрактників значно змінилося — вони користуються пільгами від держави.

Військово-вослужбовцям, призваним на службу за призовом під час мобілізації, у разі їх прийняття на військову службу за контрактом, виплачується одноразова грошова допомога. За такими працівниками зберігається місце роботи, посада і компенсується середній заробіток роботодавцем на підприємстві, в установі, організації, в яких вони працювали на час призову, незалежно від підпорядкування та форм власності. На сьогодні розроблено зміни щодо виплати грошової компенсації та піднаєм жит-

ла для осіб рядового, сержантського і старшинського складу. З початку 2016 року заплановано збільшення грошового забезпечення військово-вослужбовцям за контрактом у розмірі від 7-и тисяч гривень. Особи, які проходять службу на контрактній основі і продовжили строк дії за новим контрактом, мають право навчатися без відриву від військової служби у вищих військових закладах, військових підрозділах вищих навчальних закладів з метою здобуття вищої освіти. Після завершення першого контракту (у тому числі шестимісячного) військово-вослужбовці, які продовжили строк військової служби за новим контрактом, можуть безкоштовно отримати вищу освіту.

Ті, кого зацікавила ця інформація, хто хоче принести користь державі і самоутвердитись у власному житті, звертайтеся до Срібнянського ОРВК і підписуйте контракт зі Збройними Силами України.

Володимир БАТЮТА, старший офіцер відділення комплектування Срібнянського ОРВК.

КОЛЕКТИВ працівників

Красноколядинської школи щиро вітає із 60-літнім ювілеєм вчительку-пенсіонерку **Наталію Василівну ПАВЛЕНКО**. Летять літа, мов бистрі води, і не вернути їх назад, а нам не віриться сьогодні, що Вам мінає 60. Хай нових днів ще буде безліч, без ліку щастя і пісень. Прийміть вітання найщиріші в цей світлий ювілейний день. Ваш ювілей — то мудрості пора, хай буде в досталь у житті здоров'я, щастя, злагоди, добра, добробуту та щирої любові.

У ЦЕЙ весняний світлий день 9 травня відзначає свій ювілей голова районної ради, активний учасник художньої самодіяльності **Юрій Володимирович ДЗЮБАНА**. Скільки б Вам, шановний, не минуло років, скільки б в Вашій річці не сплило води, пам'ятайте завжди материнську пісню, у яку закохани були. Хай пливе щасливо Ваш життєвий човен і мінає легко береги круті, і здоров'я буде, і любові повен — то найголовніше у людським житті.

З повагою і найкращими побажаннями фольклорний колектив «НАРОДНІ НАСПИВІ».

НАПЕРЕДОДНІ світлого свята Перемоги відзначають своє професійне свято **працівники Товариства Червоного Хреста** — люди, чия благородна місія заслуговує нашої великої вдячності і поваги. В цей день ми щиро вітаємо всіх, хто опікується долею хворих і самотніх людей, багатодітних сімей, інвалідів і т. ін. Вітаємо всіх патронажних медсестер і, зокрема, голову районного Товариства Червоного Хреста **Галину СТУСЬ**, зичимо їм міцного здоров'я, благополуччя, добра в родині.

З повагою В. П. ХАРЧЕНКО, Р. В. БЕЛІК із Талалаївки.

ЦИМИ сонячними травневими днями відзначає свій ювілей наш батько та дідусь **Анатолій Миколайович ЗГОННИК** з Чернецького. Осипаються вниз пелюстками, пропливають і дні, і роки. Ви гордіться, татусю, літами, недаремно прожиті вони. А насправді — прожито ще мало, треба жити не менше до ста, та щоб щастя усюди стрічало, а в душі — нехай квітне весна. І любов незгасимо хай світить, та хай радісно доля співа, то ж для Вас — оці вірші і квіти, то для Вас найщиріші слова.

Сини ВІКТОР та ОЛЕГ із сім'ями.

9 ТРАВНЯ зустріне своє 70-річчя наш дорогий брат

Анатолій Миколайович ЗГОННИК із Чернецького. Твій ювілей — не тільки Твоє свято, радіють Твої рідні й друзі теж. Хай Бог пошле іще років багато, здоров'я, щастя, радості без меж! Нехай добром наповнюється хата, достатком, щирістю і сонячним теплом. Хай буде вірних друзів в ній багато, прихильна доля огорта крилом. А весни будуть світлі, легкокрилі, не буде втоми лагідним рукам. Нехай здійснисть те, що не збулося, і добре серце не підкориться рокам.

З повагою сестра ОЛЯ із чоловіком.

ЩІРІ вітання нашому дорогому сватові **Анатолію Миколайовичу ЗГОННИКУ** з Чернецького із його 70-річчям. Бажаємо пісень, що лиш весна співає, і музики, що награвляють ліси. І квітів тих, що раз лиш розквітають, і повні пригорщі любові та краси. Хай квітнуть у здоров'ї і в добрі літа, а поріг Ваш омивають незгоди й біда, весну хай приносять лебедів крила, а Матір Божа здоров'я дасть й сили.

Сваха ЛІДА з Березівки, свати ТАРАСЕНКИ з Талалаївки.

9 ТРАВНЯ святкуватиме свій 70-річний ювілей наш дорогий хрещений **Анатолій Миколайович ЗГОННИК** із Чернецького. Ми раді сердечного Вас привітати, добра і здоров'я в житті побажати, мирного неба, ясного сонця, хай воно світить у Вашій віконці. Хай наша любов Ваше серце зігріє, душа Ваша світла повні не старіє. Хай друзі щирі заходять у дім і буде і хліб, і до хліба у нім. Хай Ангел Божий поруч крокує, Господь свої милості щедро дарує.

З любов'ю та повагою хрещеники ВАЛЯ, ЮРА, ЛЮДА із своїми сім'ями.

10 ТРАВНЯ відзначає свій ювілейний день народження **Микола Петрович ТОВКАЧ** із Корінецького. Крок за кроком, рік за роком — 65 Тобі вже років. Ніби вчора в Красному Колядині бігав босий по стерні. Пас корів, ходив до школи, віднайшов і свою долю. В день народження всі ми бажаємо від душі: будь завжди здоровий, в доброму дусі. Тебе всі вітаємо ми. Нехай же шанують сусіди, всі люди. Добра Тобі,

щастя. Низенький уклін.

З повагою сім'я МІРОШНИЧЕНКО.

ВІТАЄМО із 60-річчям відому і шановану в районі людину **Юрія Володимировича ДЗЮБАНА**. Спинити час ніщо не в змозі і шумить ліс, і цвіте сад, на сонячнім Вашім порозі з'явилось цілих 60. Ваш ювілей — важлива дата — про це нагадувати не слід, а ліпше щиро побажати щастя, здоров'я і довгих літ. Щоб життя завжди було у мирі в колі рідної сім'ї, нехай пісні чудові й щирі Вам в гаю співають солов'ї. 60 — це зовсім небагато, дуже щаслива

і гарна пора, бажаємо Вам у родинне свято довгих років, радості і добра. Нехай над Вами буде блакитне небо, не залишать сили на путі і живіть стільки, скільки треба, гордо ступайте у житті. Нехай Вам сонечко світить, а серце співає, нехай печаль дороги до серця не знає, нехай щастя буде у Вашому домі, і радість нехай з Вами буде завжди, здоров'я міцного і справедливої долі нехай Господь Бог дає на довгі роки.

З повагою ДРУЗІ.

6 ТРАВНЯ святкує свій 60-річний ювілей наш дорогий чоловік, зять, тато, дідусь і сват **Микола Борисович МАЛІЙ** з Корінецького. Вся наша родина шле Вам найщиріші вітання. Щоб спокій і мир панували в родині, щоб щастя всміхалося при кожній годині. Нехай обминають Вас болі й тривоги, хай стелиться довга життєва дорога. Хай легко працюється, гарно живеться, все вміється, множитьесь і удається. Здоров'я міцного, щастя без краю, усього найкращого ми Вам бажаємо!

ДРУЖИНА, ТЕСТЬ, СИНІ, НЕВІСТКИ, ОНУКИ, СВАТИ.

ВІТАЄМО із 60-річним ювілеєм дорогого брата **Миколу Борисовича МАЛІЯ** із Корінецького. Ці роки, наче північ, літають, їх ніколи не вернеш назад, ніби вчора було вісімнадцять, а сьогодні уже шістьдесят. Бажаємо Тобі здоров'я міцного, юнацької сили, як в добрі часи, веселої пісні, дотепного жарту і щастя зємного з води і роси. Хай доля шле добро і щастя, міцне здоров'я, море благ земних, а щедрі дні, мов рушники квітчасті, нехай ще довго стеляться до ніг.

Брат ОЛЕКСАНДР і його сім'я.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ
У КРАСНОМУ КОЛЯДИНІ
ДІТИ ПІШЛИ В САДОЧОК

ПРЕКРАСНА весняна пора і прекрасний молодий ювілей — 35-й квітень відцівів першим цвітом у житті працівника редакції райгазети **Романа Васильовича ТКАЧЕНКА**. Прийміть вітання мої щирі, хай Ваша доля розквіта. Хай у здоров'ї, щасті й мирі рясні красуються літа! Нехай в оселі щастя буде і сил приплив, немов потоки рік. Нехай життя цвіте, і поважують люди, і довгим буде, як століття, вік.

З повагою П. Ф. ДУПА.

5 ТРАВНЯ виповнилося 20 років нашій дорогій донечці і сестричці **Вікторії ВЛАСЕНКО** із с. Чернецьке.

У цей погожий весняний день хочемо побажати їй всього найкращого. Хай пливе щасливо Твій життєвий човен і мінає легко береги круті. І любові буде хай завжди він повен, то найголовніше у людським житті. Нехай в душі завжди горять іскринки радості й чекання, нехай не знає серце зрад, а тільки радість і кохання.

З любов'ю МАМА, ТАТО, сестричка ТАНА.

4 ТРАВНЯ виповнилося 12 років хорошій добрій дівчинці **Діані ЦИГАНЕНКО** із Талалаївки. Я Тебе вітаю із великим святом, я Тобі бажаю радості багато. Хай сміється сонце з голубого неба і троянда перша зацвіте для Тебе. Хай в житті Твоєму горя не буває, на устах усмішка маком розцвітає. Хай для Тебе гарна буде кожна днина. Дорога людино, будь завжди щаслива! Ще Тобі бажаю цвітіння розмаю, лагідного неба і рівних стежин. Нехай Тебе любить хто милий душі, цього бажаю Тобі!

Бабуся ЗІНА.

ВІТАЄМО з 12-річчям нашу дорогу донечку і внучку **Діану ЦИГАНЕНКО** з Талалаївки. Рано вранці до сходу сонця ангел стукає в віконце, сповістив таку новину, що в Діані іменини. Ми Тебе з цим днем вітаємо, як годиться, всі бажаємо: щоб щасливо Тобі жилося, щоб задумане збулося, щоб ніколи не хворіла, в серці іскорка горіла, щоб як маків цвіт цвіла і сто років прожила.

З любов'ю ТАТО, МАМА, бабуся НАТАША.

ПРО цю радісну подію нам повідомили їх батьки і додали це фото. 19 квітня, після вимушених тритижневих канікул, садочок знову запрацював. Ось такими, із повітряними кульками, святково одягненими вели їх зранку мами і тата до дитсадку. Кілька місяців тривав конфлікт між завідуючою дитсадком та батьками і колективом ДНЗ, які домагалися звільнення завідуючої, обгрунтовуючи свою невдовіру їй. Батьки відмовилися водити дітей до садочка...

«Ми вдячні нашому

сільському голові **Людмилі Сорочинській**, що вона захистила права наших дітей виховуватися і розвиватися в нормальних умовах, — від імені батьківського колективу повідомляла **Наталія Максимович**. — Діти за три тижні так скупили одне за одним, за тією атмосферою, яку створюють для них тут, що їх було важко забрати ввечері додому. Сподіваємося, що тепер у нас буде все гаразд».

На фото: у «Дзвіночку» некалендарне свято.

ЛЮДИНА І ЗАКОН

ПОВНОВАЖЕННЯ
ПЕРЕАДРЕСОВАНО

Прикінцевими та перехідними положеннями Законів України від 26 листопада 2015 року №834-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та №835-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань» (далі — Закони) передбачається, що територіальні органи, утворені Міністерством юстиції України в установленому порядку, припиняють надання послуг у вищезазначених сферах державної реєстрації поступово з 1 січня 2016 року, але не пізніше 30 квітня 2016 року.

Діюче законодавство визначає коло обов'язкових суб'єктів, які мають

прийняти повноваження у сфері державної реєстрації, а саме, в районах — районні державні адміністрації.

З 19 квітня 2016 року вказані вище реєстраційні дії здійснює відділ державної реєстрації районної державної адміністрації.

Відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців» у разі державної реєстрації громадських об'єднань, їхніх відокремлених підрозділів, громадських об'єднань, що не мають статусу юридичної особи, місцевих та первинних професійних спілок, їх організацій та об'єднань структурних утворень політичних партій, регіональних (місцевих) творчих спілок, територіальних осередків всеукраїнських творчих спілок, місцевих організацій роботодавців та їх об'єднань, підтвердження всеукраїнського статусу громадського об'єднання органом реєстрації є Головне територіальне управління юстиції в області.

Відділ державної реєстрації райдержадміністрації.

ЗАБІЯКІЗМИ

3. Він був великим у гніві і малим — у милості (2 квітня 1990 р.).

4. Тільки в нас немає проблем... із проблемами (2 квітня 1990 р.).

Іван ЗАБІЯКА.

СЕРДЕЧНІ
ВІТАННЯ

10 РОКІВ виповнилося нашому дорогому хрещенику **Ростиславу ЗЕНЧЕНКУ** із Липового. Свято велике прикрасило дім. Тобі — десять років, радісно всім. Дарунки навколо, ласощі, квіти, тож і ми хочемо Тобою радіти. Зірочки щастя Тобі побажати, учнем найкращим у школі стати, завжди усмішкою сонця зоріти і добротою своєю всіх гріти. Цілуєм Тебе і обіймаємо, щастя світлого на життєвих дорогах бажаємо.

ХРЕЩЕНИЙ, ІРА, ДЕНИС і ДАВИД.

7 ТРАВНЯ виповнило-

ся 5 років нашому рідному синочку і братику **Давиду КРАВЧЕНКУ** із Червоного Плугатаря. Як п'ять виповнюється рівно, вже видно вдачу безсумнівно. У ній є сила, що від тата, а ласку мама вміла дати. Нехай Твоє дитяче серденько вбирає тепло родинне аж до краю. Хай до людей своє тепло воно скерує, а доля Тебе щедро обдарує! Бігаш навколо, звєселяєш всіх, всі щасливі чути Твій веселий сміх. Тож на радість і втіху, сонечко, рости, мудрості Тобі, розуму й краси!

МАМА, ТАТО, братик ДЕНИСКО.

ПОДЯКА

БОРОЗНА ДОБРОТИ

У травневому буянні минає пора оранки горів. Борозни прокладаються вже на останніх людських наділах. У наших селах переважна більшість людей майже засадили свої сотки. Впоралися із такою роботою на грядках, навіть одиниці, пенсіонери ще працездатні і престарілі. Це, завдячуючи чуй-

ності, доброти, людяності і душевній теплоті однієї людини — Олександра Володимировича Луценка. Скільки селянам він виорав городи! І зробив це якісно, у короткі строки. Щиро вдячні Олександрові Володимировичу за його добросовісність і добропорядність.

ЖИТЕЛІ с. Слобідка, Чернецьке і ін.

ДОПОМОГЛИ ДЕПУТАТИ

Хвороба змусила мене лягти на лікарняне ліжко. А лікування сьогодні самі знаєте яких грошей коштує. Таких у мене не було. Звернулася за допомогою до нашого сільського голови В. П. Покришки, депута-

та обласної ради Г. П. Тригубченка і нардепа В. М. Давиденка. Нині хвороба вже позаду, і я дякую цим чуйним людям за сприяння моему виужанню.

Катерина КОЛЕСНИК. с. Основа.

СПАСИБІ МЕДИКАМ

Мою маму Ганну Федорівну Мазур, вкрай розбиту хворобою, доставили у терапевтичне відділення райлікарні. Її стан був настільки критичний, що водію швидкої допомоги М. П. Синьку і фельдшеру О. А. Кобзистому довелося на ношах заносити у від-

ділення на другий поверх. Там маму оточили увагою і турботою медперсонал на чолі із заввідділенням Л. В. Грабовою. Їх доброта, чуйність і ласка, професіоналізм повернули хвору до життя.

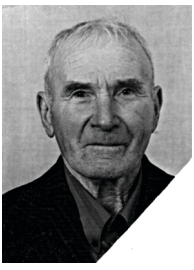
Людмила СЕНЧА. с. Скороходове.

9 ТРАВНЯ **† ПОМИНАННЯ †** на тракторах та комбайнах різних модифікацій, маючи найвищу кваліфікацію хліборобської майстерності. За роки самовідданої праці неодноразово відзначався керівництвом радгоспу та державою, нагороджений трьома медалями та орденом «Знак пошани». Теплі згадки та пам'ять про нього завжди в наших серцях.

Сестра СВІТЛАНА, ПЛЕМІННИКИ, тьотя ЗІНА.

ПАМ'ЯТІ МОГО БРАТА ФЕДОРА

ВИПОВНИЛАСЯ річниця з дня смерті **Федора Федоровича ЦИГАНЕНКА** з Талалаївки, який народився в далекому 1924 році. На його довгу життєву стежину випало багато різних випробувань. Ще 17-літнім юнаком насильно був вивезений в 1941 році до Німеччини на невольницькі роботи. Його жага до життя та любов до рідної землі допомогли йому вистояти та дочасно втекти з трудового полону. Далі служба в рядах Червоної Армії. В 1947 році повертається з армійської служби в рідні краї та влаштовується на роботу в радгосп «Барсукивщина». Важкі повоєнні часи, нестатки, побутова необлаштованість не стали йому перепорою в житті. У радгоспі опановує професію механізатора широкого профілю. Одружився, виховав та виростив доньку. Пропрацював у радгоспі більше 44 років

ЗА БЕЗПЕКУ РУХУ

РОБОТА АВТОПЕРЕВІЗНИКІВ – ДИСЦИПЛІНА І ЗАКОННІСТЬ

У зв'язку із численними зверненнями громадян щодо великої кількості не-легальних перевізників, які здійснюють господарську діяльність на території області, з метою забезпечення безпеки дорожнього руху і протидії злочинності на автомобільному транспорті, зміцнення дисципліни і законності серед особового складу, а також

здля забезпечення безпеки перевезень пасажирів автобусами, особливо під час перевезення організованих груп дітей, з 2 по 25 травня цього року на території області проводиться профілактичне відпрацювання пасажироперевізників.

У територіальному відділі поліції, куди входить і Талалаївське відділення,

створено спільну групу із числа працівників відділень поліції, які виконують функції з безпеки дорожнього руху для спільного відпрацювання територій та взятю на особистий контроль хід проведення профілактичних заходів. У ході проведення заходів першочергова увага приділяється виявленню документуванню грубих

порушень ПДР, які є безпосередньою причиною дорожньо-транспортних пригод: керування транспортом у нетверезому стані, перевищення швидкості руху, порушення правил обгону, зупинки і т. д.

Леонід КЛИМОВ, старший інспектор Талалаївського відділення поліції Прилуцького відділу поліції.

КУПЛЮ

Дорого **БИЧКІВ** вагою від 400 кг. Тел. 098-748-09-35, 066-544-35-94.
За найвищими цінами **БИЧКІВ** вагою від 350 кг. Тел. 096-777-94-68, 066-428-50-20.
Постійно найдорожче **КОРІВ, КОНЕЙ, ТЕЛИЦЬ** та **БИЧКІВ** вагою понад 300 кг. Тел. 068-066-98-94, 095-756-50-58.
Дорого **КОРІВ, БИКІВ, КОНЕЙ, СВИНЕЙ, КНУРІВ, НУТЯКІВ**, а також **М'ЯСО ЯЛОВИЧИНИ ТА СВИНИНИ**. Тел. 067-299-50-40, 066-667-66-89.
Постійно дорого **КОРІВ, БИКІВ, КОНЕЙ**. Терміновий доріз. Тел. 097-057-85-46, 063-829-48-03.
Молочних та підрощених **ТЕЛЯТ, БИКІВ, КОРІВ, ТЕЛИЦЬ**. Тел. 096-121-18-16, 066-283-54-63.
Постійно цілодобово молочних та підростаючих **ТЕЛЯТ, КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, КНУРІВ**. Вимушений забій. Тел. 096-849-62-76, 066-348-15-72.
Найдорожче **БИКІВ, КОНЕЙ**, а також **КОРІВ** і **ТЕЛИЦЬ**. Тел. 097-299-56-86, 066-712-58-73.
ТЕЛЯТ, КОРІВ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, СВИНЕЙ, КІЗ, М'ЯСО яловичини, конини. Доріз. Тел. 097-721-83-80, 097-952-11-98, 097-678-65-58.
ВІСК, ПРОПОЛІС, МЕРВУ, пергову вирізки. Поміняю віск на вошину. Тел. 067-983-45-54.
Найдорожче **БИКІВ, КОНЕЙ, ВРХ**, а також **КНУРІВ** і **НУТЯКІВ**. Тел. 066-785-43-67, 096-081-04-21.
Приміщення під розбір — **ХАТИ, САРАЇ, ЗЕРНОСКЛАДИ; пустотні ПЛИТИ, фундаментні БЛОКИ, б/у ЦЕГЛУ, ШИФЕР**. Тел. 097-267-16-10.
Засоби захисту рослин: **ГЕРБИЦИДИ, ІНСЕКТИЦИДИ, ФУНГІЦИДИ. КУКУРУДЗУ** посівну в мішках для власного господарства. Тел. 098-220-62-54.

ПРОДАЄТЬСЯ

польська **сільгосптехніка; мотоцикли; трактори** китайського виробництва; **мотоблоки, кормоподрибнювачі, навісне обладнання** та запчастини (сміт Срібне). Тел. 093-815-65-31, 097-279-03-78.

ЄВРОВІКНА·ДВЕРІ
ДАХИ·ОГОРОЖІ
САЙДІНГ·ВАГОНКА
Матеріал, робота. Доставка
(067) 460-55-56
(067) 460-48-96

НАТЯЖНІ СТЕЛІ.

12 років гарантії.

ВІКНА, ДВЕРІ.

Тел. 098-417-84-45.

СТО

надає послуги по ремонту автотранспорту. Шиномонтаж, балансування, прокатка дисків, ремонт ходової та двигунів, дрібні зварювальні роботи.

Адреса: вул. Леніна, 8.
Тел. 096-094-81-58.

Добропорядна сім'я зніме **КВАРТИРУ (БУДИНОК)**. Тел. 096-907-40-19.

ВІКНА металопластикові, **ДВЕРІ** вхідні металеві різних видів та розмірів. Забір. Доставка. Встановлення. Працюємо за державною програмою, компенсація до 70%.
Тел. 066-437-77-43, 097-115-88-38, 098-768-28-04.

РЕМОНТ холодильників з виїздом на дім. Гарантія. Оплата будь-яка.
Тел. (05447)6-04-16, 097-235-41-47.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

Втрачений **ЗАПОВІТ** за реєстраційним номером 20, виданий 7 серпня 2000 року Березівською сільською радою на ім'я **ЩЕРБИНА Марія Григорівна, вважати недійсним.**

Розділяємо біль гіркої втрати і щиро співчуваємо нашій сусідці **Наталії Миколаївні Мірошниченко** з Талалаївки з приводу непоправної втрати — смерті матері **НАДІЇ НИКОНІВНИ.**
Сім'я В. В. НЕБАБИ, С. О. НУЖНЕНКА, М. І. БАСКА, Т. Л. СЕМИЧ, А. Т. СКАЧКО.

Спіззасновники газети — **Талалаївська районна рада, районна державна адміністрація, Талалаївська селищна рада, трудовий колектив редакції газети «Трибуна хлібороба».**
Реєстраційне свідоцтво серії ЧГ № 255 від 15.12.2001 р. Індекс 63693. **Виходить один раз на тиждень.**

Адреса редакції:
17200, Чернігівська область, смт Талалаївка, вул. Леніна, 3
Телефони: 2-13-53 (редактор, реклама), 2-13-50 (заступник редактора, сектор листів). Факс: 2-13-53.
E-mail: trybuna@meta.ua

Редакція газети
«Трибуна ХЛІБОРОБА»
р/р 26009301102531 у філії
ЧОУ БАТ «Ощадбанк»
м. Чернігів
ЄДРПОУ 02476178
МФО 353553

Редактор О. О. ГОСТРА.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За достовірність фактів і цифр, за відповідність їх вказаним джерелам, згідно із законом про пресу, несе відповідальність автор. Газета набрана і зверстана на комп'ютерному обладнанні в редакції, віддрукована в Талалаївській районній друкарні. Замовлення 277. Тираж 2726.